

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/234/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615206749
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615206749.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporkyňi Z. O., P.. XX. XX. XXXX, Y. J., P. E. XXX, v konaní o zaplatenie 1 391,58 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 286,21 eur a úroky z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 306,21 eur od 16. 06. 2015 do 04. 11. 2015 a zo sumy 286,21 eur od 05. 11. 2015 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V časti o zaplatenie 346,99 eur s úrokom z omeškania sa konanie z a s t a v u j e .

Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným tunajšiemu súdu dňa 31. 07. 2015, Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom v Bratislave, uplatnila voči odporkyňi pohľadávku 1 391,58 eur s úrokmi z omeškania 8,05 % ročne od 16. 06. 2015 do zaplatenia a náhradu trov konania z titulu súdneho poplatku 83,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia 191,42 eur. Návrh odôvodnila tým, že medzi navrhovateľom, ako veriteľom a odporcom, ako dlžníkom, bola dňa 13. 10. 2011 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 41198578. Odporcovi bol poskytnutý úver s dlhodobým úrokom vo výške 22,8 % a ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal odporca schválený úverový rámec vo výške 600,- eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 20,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, navrhovateľ vystavil ku dňu 10. 06. 2015 kumulatívny výpis z kreditnej platobnej karty s konečným stavom na úhradu vo výške 1 391,58 eur, predstavujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku, s prihladením na vykonané úhrady odporcu.

V priebehu konania došlo k zmene účastníkov, o ktorej rozhodol tunajší súd uznesením 6C/234/2015-27 zo dňa 19. 10. 2015 tak, že pripustil, aby do konania namiesto navrhovateľky Všeobecná úverová banka, a. s. Bratislava, vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave - uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 10. 11. 2015.

Podaním zo dňa 27. 04. 2016 navrhovateľ reagoval na výzvu súdu o doplnenie dôvodov návrhu a zároveň zobral návrh čiastočne späť. Uviedol, že dňa 04. 10. 2011 vyplnil odporca žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro a zo strany banky (v tom čase VÚB, a. s.) bola uvedená žiadosť schválená dňa 13. 10. 2011. V posudzovanej veci bol právnym predchodcom navrhovateľa poskytnutý odporcovi revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN; navrhovateľ v tomto podaní argumentoval právnou úpravou § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., ktorá sa však na daný zmluvný vzťah nevzťahuje, nakoľko v konaní bol uplatnený nárok zo Zmluvy, ktorá mala byť uzavretá dňa 13. 10. 2011, teda už za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZSÚ“). Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca začal čerpať úverový rámec od 27. 10. 2011, k čomu predložil výpis z kartového účtu odporcu v časti debetných transakcií z ktorých vyplýva, že v období od 27. 10. 2011 do 24. 12. 2011 odporkyňa spolu čerpala finančné prostriedky vo výške 621,21 eur. Plnenie odporcu v prospech kartového účtu za obdobie od 14. 11. 2011 do 27. 05. 2015 bolo spolu vo výške 315,- eur s tým, že po začatí konania bola realizovaná odporcom ďalšia platba vo výške 20,- eur dňa 04. 11. 2015. Uplatnenú sumu 1 391,58 eur navrhovateľ špecifikoval ako istinu vo výške 589,94 eur, poplatky vo výške 165,53 eur, štandardné úroky vo výške 474,65 eur a sankčné úroky vo výške 161,46 eur. V časti o zaplatenie poplatkov 165,53 eur a sankčného úroku vo výške 161,46 eur, spolu 326,99 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, navrhovateľ zobral späť. Návrh zobral späť aj v časti sumy 20,- eur, ktorú odporca zaplatil dňa 04. 11. 2014. V dôsledku tohto čiastočného späťvzatia návrhu, navrhovateľ žiadal zaviazat odporkyňu na zaplatenie sumy 1 044,59 eur a úrokov z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 1 064,59 eur od 16. 06. 2015 do 04. 11. 2015 a zo sumy 8,05 % ročne zo sumy 1 044,- eur od 05. 11. 2015 do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať náhradu trov z titulu súdneho poplatku 83,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 191,42 eur. Sumu označenú ako „istina“ 589,94 eur, resp. 569,94 eur po započítaní platby 20,- eur dňa 04. 11. 2015, navrhovateľ nešpecifikoval. Pokiaľ ide o štandardné úroky vyčíslené sumou 474,65 eur navrhovateľ uviedol, že táto úroková sadzba bola uvedená v Cenníku, zverejnenom na internetovej stránke banky, alebo inak oznámená v lehotách v súlade so Zmluvou a platnými právnymi predpismi. Vyslovil názor, že banka má právo stanoviť štandardnú úverovú sadzbu pre jednotlivé druhy transakcií diferencovane. Štandardná úroková sadzba bola v zmysle Zmluvy a Cenníka stanovená na 22,8 % ročne.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17. 05. 2016, na ktoré boli účastníci riadne a včas predvolaní. Navrhovateľ ospravedlnil svoju neprítomnosť prostredníctvom advokáta, pričom súhlasil s prejednaním veci aj v jeho neprítomnosti. Odporkyňa ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní práceneschopnosťou a predložila aj potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti. Nakoľko však odporkyňa nepožiadala o odročenie pojednávania, súd v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal vec aj v neprítomnosti účastníkov; prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že dňa 14. 10. 2011 odporkyňa podpísala žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, číslo Zmluvy XXXXXXXXXXX/XXXXXXXX, v zmysle ktorej mal byť odporkyňi predschválený úverový rámec 600,- eur, štandardná mesačná splátka 20,- eur a štandardná úroková sadzba v zmysle platného Cenníka 22,8 % ročne. Odporkyňi bola poskytnutá kreditná karta k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Túto zmluvu podpísal veriteľ VÚB, a. s. dňa 13. 10. 2011 (ďalej len „Zmluva“). Jedná sa o typickú štandardnú formulárovú Zmluvu, kde v časti V. s názvom „Vyhlásenie klienta“ je okrem iného uvedená RPMN 28,57 % a údaj o tom, že priemerná hodnota RPMN pre uvedené karty na Slovensku sa nezverejňuje. Navrhovateľ predložil výpisy z Bankomatky Quatro za obdobie od 27. 10. 2011 do 31. 05. 2015, z ktorej vyplýva transakcia dňa 26. 10. 2011, zaúčtovaná 27. 10. 2011 vo výške 548,- eur (SKK, a. s. Poprad), transakcia dňa 26. 10. 2011, zaúčtovaná dňa 28. 10. 2011 vo výške 50,- eur (SLSP SNP 9 - Svit), transakcia zo dňa 27. 11. 2011, zaúčtovaná dňa 28. 11. 2011 vo výške 10,- eur - Liptovský Hrádok a tri transakcie v COOP Jednota Važec dňa 28. 11. 2011 vo výške 1,46 eur, dňa 28. 11. 2011 vo výške 5,72 eur a 21. 12. 2011 vo výške 6,03 eur. Ako kreditné operácie boli zaúčtované úhrady od 14. 11. 2011 do 27. 05. 2015 spolu vo výške 315,- eur (11 splátok po 20,- eur, 4 splátky pod 10,- eur, jedna splátka vo výške 15,- eur a jedna splátka vo výške 40,- eur). Pôvodný veriteľ, VÚB banka, a. s. vyhlásila predčasnú splatnosť dlžného zostatku dňa 02. 08. 2012 a v zmysle tohto vyhlásenia vyzvala odporkyňu na uhradenie zostatku vyčísleného na Bankomatke Quatro vo výške 758,04 eur do 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia - uvedená listina bola odporkyňi doručená dňa 07. 08. 2012.

Podľa § 96 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“)

(1) Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

(2) Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

(3) Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Podaním, doručeným súdu dňa 29. 04. 2016, navrhovateľ zobral návrh späť v časti o zaplatenie 326,99 eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania. K späťvzatiu návrhu došlo pred prvým pojednávaním, pričom odporkyňa, ktorej toto podanie doručené dňa 06. 05. 2016, nevzniesla výhrady voči čiastočnému späťvzatiu návrhu. Navyše aj jej prípadný nesúhlas s čiastočným späťvzatím návrhu by bol vzhľadom na ustanovenie § 96 ods. 3 O. s. p. právne neúčinný. V dôsledku čiastočného späťvzatia návrhu preto súd v časti o zaplatenie 346,99 eur s úrokom z omeškania konanie zastavil. V dôsledku toho zostala premetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny 1 044,59 eur a úrokov z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 1 064,59 eur od 16. 06. 2015 do 04. 11. 2015 a 8,05 % ročne zo sumy 1 044,59 eur od 05. 11. 2015 do zaplatenia.

Podľa § 52, ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) v znení platnom ku dňu 13. 10. 2011,

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Obč. zák. v znení platnom ku dňu 13. 10. 2011,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 2, ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu 13. 10. 2011 (ďalej len „ZSÚ“),

(2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

(8) Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ ZSÚ,

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 prvá veta ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 písm. y/ ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 9 ods. 6 ZSÚ, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 2 písm. b/ vyhlášky č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery, v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia a to priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že navrhovateľ sa v tomto konaní domáhal priznania nároku zo spotrebiteľského úveru na základe Zmluvy o aktivácii Bankomatky Quatro, uzavretej dňa 13. 10. 2011 medzi VÚB, a. s., so sídlom v Bratislave ako veriteľom, a odporkyňou, ako dlžníčkou. Nakoľko túto Zmluvu uzatvoril veriteľ v rámci predmetu obchodnej činnosti s odporkyňou, ako fyzickou osobou a nebol preukázaný opak, jedná sa o spotrebiteľský úver, a preto sa na daný právny vzťah použijú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Aj keď sa v zmysle Obchodného zákonníka jedná o tzv. absolútny obchod, ale ustanovenia Obchodného zákonníka by bolo možné na daný vzťah aplikovať iba za predpokladu, ak by boli tieto pre odporkyňu, ako spotrebiteľku, výhodnejšie. Zmluva, z ktorej navrhovateľ odvodzoval nárok, je typickou spotrebiteľskou Zmluvou, a ako taká musí obsahovať zákonom požadované náležitosti upravené v ustanovení § 9 ZSÚ. Medzi podstatné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj keď sa jedná o revolvingový úver, patrí údaj o priemernej hodnote RPMN, ktorý Zmluva uzavretá dňa 13. 10. 2011 neobsahuje. Údaj v Zmluve o tom, že priemerná hodnota RPMN sa pre kreditné karty nezverejňuje, nezodpovedá skutočnému stavu. Ustanovenie § 2 písm. b/ vyhlášky č. 289/2010 Z. z. ukladá Ministerstvu financií SR povinnosť zverejňovať priemernú hodnotu RPMN. Súd zistil, že tento údaj bol zverejnený - je prístupný na stránke Ministerstva financií SR s tým, že ku dňu 30. 06. 2011 v časti B je uvedená hodnota RPMN pri kreditných kartách 23,97 %. Nakoľko RPMN je údaj pre konkrétnu Zmluvu, pokiaľ Ministerstvo financií SR takýto údaj nemohlo zverejniť, a preto sa môže jednáť iba o zverejnenie priemernej hodnoty RPMN. Nakoľko Zmluva o Bankomatke Quatro neobsahuje priemernú hodnotu RPMN, jedná sa o úver bezúročný a bez poplatkov.

Podľa tvrdenia navrhovateľa, ktorému zodpovedajú aj predložené listinné dôkazy, odporkyňa vyčerpala na základe Bankomatky Quatro finančné prostriedky vo výške 621,21 eur a do začatia tohto konania (t. j. do 31. 07. 2015), splatila spolu 315,- eur. Podľa tvrdenia navrhovateľa, ktoré odporkyňa nespochybnila, po začatí konania dňa 04. 11. 2015, zaplatila navrhovateľovi ďalšiu splátku vo výške 20,- eur, takže spolu uhradila čiastku 335,- eur. Pokiaľ sa preto navrhovateľ domáhal priznania rozdielu vo výške 286,21 eur, súd návrhu vyhovel.

V časti, pokiaľ sa navrhovateľ domáhal priznania vyššej sumy, svoj nárok nepreukázal, a preto súd vo zvyšku návrh zamietol. Navrhovateľ v podaní zo dňa 27. 04. 2016 ako istinu označil sumu 589,94 eur, ale nešpecifikoval, ako dospel k tejto čiastke, keď rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a splátkami odporkyne predstavoval ku dňu začatia konania čiastku 306,21 eur. Súd pritom nemôže z listinných dôkazov, predložených navrhovateľom, vypočítavať jednotlivé nároky, pričom v navrhovateľom predloženom dôkaze - výpis z Bankomatky Quatro od 27. 10. 2011 do 31. 05. 2014, sú započítavané

rôzne poplatky, dojednanie ktorých navrhovateľ nepreukázal. Nakoľko sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, takéto poplatky, príp. úroky navrhovateľovi nepatria.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom do 31. 01. 2013 (záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Veriteľ - právny predchodca navrhovateľa, vyzval odporkyňu na splatenie dlžnej sumy vyčíslenej vo vyhlásení predčasnej splatnosti zo dňa 02. 08. 2012 sumou 758,04 eur a to do 10-tich dní od doručenia tohto vyhlásenia. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Obč. zák. v spojení s § 565 Obč. zák. splatnosť dlžnej sumy mohla nastať najskôr po uplynutí 15 dní po doručení tohto vyhlásenia. Vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku prevzala odporkyňa dňa 07. 08. 2012, a preto dlžnú sumu bola povinná splatiť do 22. 08. 2012, takže do omeškania sa dostala dňom 23. 08. 2012. K tomuto dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,75 % a nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 8 percentuálnych bodov, navrhovateľovi by patrili úroky z omeškania od 23. 08. 2012 vo výške 8,75 % ročne. Navrhovateľ však uplatnil úroky z omeškania len vo výške 8,05 % ročne od 16. 06. 2015 a pretože súd bol návrhom viazaný (§ 81 ods. 1 O. s. p.), priznal navrhovateľovi požadované úroky z omeškania 8,5 % ročne od 16. 06. 2015, ale len zo sumy 306,21 eur, ktorá predstavovala ku dňu 16. 06. 2015 rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a splatenou sumou. Zo sumy 306,21 eur je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania do 04. 11. 2015, kedy uhradila čiastku 20,- eur, čím sa dlžná suma znížila na 286,21 eur. Od 05. 11. 2015 súd odporkyňu zaviazal zaplatiť úroky z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 286,21 eur až do zaplataenia. V časti, pokiaľ sa navrhovateľ domáhal priznania vyššej sumy, ako 286,21 eur s príslušenstvom, jeho návrh dôvodný nebol, a preto ho súd zamietol.

V zmysle § 160 ods. 1 O. s. p. uloženú povinnosť je odporkyňa povinná splniť v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Náhradu trov konania si uplatnil iba navrhovateľ, ktorý mal však úspech iba čiastočný. Odporkyňa, ktorá mala v konaní úspech v prevažnej časti, si náhradu trov neuplatnila, zo spisu jej ani žiadne trovy nevyplyvajú, a preto súd v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.